

Ve dnech 29. 6. – 4. 7. 2012 proběhl již 4.ročník Česko-Slovenské Extraligy družstev žen. Nyní se musely všechny hráčky opět po roce přemístit na Slovensko a to konkrétně do Ružomberoku. Samotné město mě osobně až tak nezaujalo, ale pořadatel pan Marek Zelnický uspořádal turnaj v malebné části Hrabovo, kde byly vytvořeny důstojné podmínky pro samotnou hru. V okolí hotelu bylo krásné jezero, ve kterém si některé účastnice po těžkých partiích zaplavaly. V parných časech se ženám hrálo velmi dobře, protože teplota v hrací místnosti byla téměř ideální, navíc bylo v průběhu partií k dispozici občerstvení. Pan Zelnický také ještě zajišťoval doprovodný program, jako bowling, wirpool a diskotéku, bylo jen velká škoda, že nebyl alespoň jeden volný den či odpoledne, aby si děvčata mohly tohoto relaxu naplno užít. Za Beskydskou šachovou školu však patří velký dík pořadateli celé akce.

V tomto ročníku reprezentovaly Beskydskou šachovou školu stejná trojice hráček jako vloni – Kateřina Němcová, Julia Kočetková a Magdaléna Miturová. Dali jsme si za cíl, že se pokusíme tuto soutěž vyhrát, podle ratingu jsme byli nasazení jako č. 2 za Orlovou. Snahou bylo vytvořit pro naše družstvo co nejlepší podmínky, proto jsem se rozhodl, že budu jako „Чайник“ - „Čájník“ ☺ děvčatům po celou dobu k dispozici a dělat vše proto, aby se mohly soustředit jen a jen na šachy. A aby toho nebylo málo, tak jsem se domluvil se Sergejem Movsesjanem, aby nám pomáhal také po šachové stránce, což nakonec vyšlo a od druhého dne nás bylo pět – jako v tom filmu ☺. Sergeje není nutné moc představovat, je to hráč světové extratřídy, ale ukázal se také jako skvělý psycholog, který náš tým ještě více stmelil, za což mu patří velký dík.

A jak to všechno začalo? Po společném srazu všech hráček jsme vyrazili směr Ružomberok. V autě jsme „demokraticky“☺ domluvili, že bude losovat Magda a říkali jsme si, že bychom nechtěli hned první den Orlovou, bylo by fajn se rozehrát. Po příjezdu jsme se ubytovali, navečeřeli a šli na losování. Magda splnila svůj úkol na jedničku, tu si sice vylosovala Orlová, ale naše číslo 7 bylo fajn – říkali jsme si, že by mohlo být šťastné a bylo také jasné, že se setkáme s hlavním favoritem až v 7.kole. Nyní přišel na řadu *nejdůležitější moment celého turnaje – nákup dobrých čajů* v Tesco ☺ Jako dva šampióni se ukázali zástupci z řad ovocného a zeleného čaje – nezlobte se, ale značku neprozradím, protože pak se to už vyhrává snadno... ☺ Po návratu na hotel Hrabovo proběhlo první sezení u čajíku a pak už nezbyvalo, než se jít vyspat, protože pak se už nezastavíme do konce turnaje a navíc hrajeme ihned proti dvěma těžkým soupeřům – Komárno a Jičín. Oba tyto týmy měly na první šachovnici reprezentantky svých zemí – Zuzanu Borošovou a Evu Kulovanou.

Den první – těžká prověrka

Bylo zřejmé, že je tento den jeden z nejdůležitějších, máme 2 těžké soupeře a pokud se nám podaří vyhrát, získáme jistotu a půjdeme si za svým cílem, ono se to však řekne vyhrát, ale jak? Komárno se ukázalo jako velmi srdnatý soupeř, po 3 hodinách hry Katka brání horší pozici, Julie má pěšce ve věžovce více, ale je to remíza a Magda získává nad svou soupeřkou převahu. Je vidět, že vyvíjíme na soupeřky velký tlak, ale 3 body za vítězství jsou ještě daleko. Po další půlhodině se k nám přiklání i troška štěstí, když se soupeřka od Julie dopouští hrubé chyby a Julie vyhrává, za chvíli se také přidává Magda a pak fantasticky ubrání koncovku Katka a je z toho remíza a celkově přesvědčivá, ale těžce vydřená výhra 2,5:0,5 – tento zápas byla psychická vzpruha pro všechny a bylo zřejmé, že budou zápasy sice těžké, ale jsme připraveni vyhrát s kýmkoliv! Odpolední soupeř byl také velmi houževnatý, ale Julie a Magda své soupeřky přehrály a vedeme již 2:0, Katka sehrála velmi zajímavou partii, která mohla skončit jakkoliv, nakonec sice prohrává, ale to již nemůže změnit nic na tom, že si

odnášíme z prvního dne 100% zisk 6 bodů a to byl hlavní cíl prvního dne a to se podařilo. V nočních hodinách se k výpravě připojuje Sergej a tak budeme jistě ještě silnější.

Den druhý – potvrzení favorita

Druhý den byl složitý v tom, že jsme museli potvrdit roli favorita, čekali nás ratingově výrazně 2 slabší týmy – Světlá n. Sázavou a domácí Ružomberok. Ale jak já říkám partie se samy nevyhrají, a proto jsem nabádal holky ke stejnému přístupu jako první den. Nutno však dodat, že se holky namotivovaly samy a braly tento turnaj skutečně profesionálně. V obou zápasech jsme zvítězili přesvědčivě 3:0 a ujaly se samostatného vedení, protože Orlová klopýtla remízou s Komárnem. Tento fakt však nic neznamená a je nutné se soustředit na své zápasy, ostatní nemůžeme ovlivnit.

Den třetí – dva těžké zápasy před nejtěžším

Třetí ten nás čekaly soupeřky z Bardějova a Liptovské šachové školy východ. Oba tyto týmy byly velmi nepřejemné a partie byly dlouho vyrovnané, holky však v obou zabojovaly skvěle a potvrzujeme, že si jdeme za svým cílem.

Příprava na zápas o titul

Po třetím dnu bylo zřejmé, že se o titul rozdělí týmy BŠŠ nebo Orlové ve vzájemném ranním zápasu. Máme sice výchozí pozici lepší a 2 body náskok, ale jak chcete v zápase remizovat? Příprava spočívala v tom, že jsme si zašli na zmrzlinový pohár a poté samozřejmě nemohlo proběhnout sezení u čajíčků, kde se probraly možné varianty na šachovnici se Sergejovou pomocí. Nálada týmu byla dobrá, ale tušili jsme, že se na nás soupeřky dobře připravily...

Den čtvrtý – zápas o vše

Po zahájení jsme se šli se Sergejem projít a řekli si, že jsme udělali v přípravě všichni vše, jak to jen umíme a ono to nějak dopadne. Po našem návratu bylo zřejmé, že to bude tuhý boj. Na první šachovnici Katka drží s Editou Jakubiec vyrovnanou pozici, stejně jako Julia s Karolínou Olšarovou. Zato na třetí šachovnici to hoří, Magda má s Terezou Olšarovou 2 pěšce méně, ale zato útok na rošádu. Zanedlouho to ještě více vygraduje a Magda je nucena obětovat dámu za věž a figuru, ale má obrovský náskok ve vývinu a aktivitě figur, jak jen toto dopadne... Zhruba po 3 hodinách hry nenachází Magda možnost realizovat převahu aktivity figura soupeřka vrací materiál a pozice končí nakonec remízou – šílená partie, ale tak se hraje o zlato, velký obdiv oběma hráčkám. Julie jde bezpečně do remízové koncovky a také končí partie smírem. Stav je tedy 1:1 a co Katka? Soupeřka začíná vyvíjet velký tlak, získává pěšce a nevypadá to dobře, hraje se však již na bonusu 30 sekund a Katka nachází aktivní obranné tahy. Soupeřka chybuje a přechází se do věžové koncovky s rovným materiálem, ale s volnými pěšci na obou křídlech. Katka hraje koncovku fantasticky, už už to vypadá, že vyhraje, ale soupeřka nachází pěkný motiv, který směřuje do dámské koncovky, který je zanedlouho na šachovnici. V tomto momentu je zřejmé, že již Katka partii nemůže prohrát, ale jsou šance ještě na výhru, tak proč to nezkusit. Katka hraje jistě a nakonec vykrývá všechny šachy své soupeřky a vítězí, nepopsatelný pocit, holky vyhrávají 2:1 a jsou už jen krůček od celkového vítězství. Na obědě si jen říkáme, že ještě nemůžeme vydechnout a vydržet v zápase s Dvory nad Žitavou, ve kterém jsme jasní favorité. Boj trvá docela dlouho, ale vítězíme na všech šachovnicích, což již znamená, že vyhráváme poprvé v historii Česko-Slovenskou Extraligu družstev žen.

Na oslavy však prostor moc není, připíjíme na vítězství, navštívujeme na chvíli diskotéku na hotelu, ale pak jdou holky spát, protože nás čeká ještě těžký soupeř Liptovská šachová škola západ a my chceme vyhrát také v tomto zápase. Je vidět, že všichni hrají již na pokraji svých sil, 9 partií v kuse je vážně vyčerpávající. Magda končí svou partii remízou a také Katka nezískala velkou převahu a je z toho remíza. Julie se však s objektivní remízou nechce smířit a bojuje i za cenu, že může prohrát. Tak to nakonec i dopadá, ale já jen můžu konstatovat, že to je zdravý přístup, bojovat až do konce a Julii patří můj obdiv.

Na celkovém vítězství již tento zápas nemá vliv a my se jdeme připravit na předání cen, na kterém zavítal také pan Zach – muž roku 2009. Závěrečný ceremoniál byl moc pěkný, pořadatelé připravili skutečné monumentální poháry, které snad nemají ani ME Španěle ☺. Po předání cen a pózování fotografům se vydáváme zpět do ČR. Po cestě je vidět, že jsme všichni unavení, ale šťastní a stálo to jistě zato! A již probíráme, že se pokusíme vyhrát také příští rok a třeba se podaří i reprezentovat na Evropském poháru, což je velkým snem snad každé šachistky.

Na závěr chci poděkovat všem hráčkám za profesionální přístup v celém turnaji, Sergejovi Movsesjanovi za pomoc jak šachově, tak i vytvoření pohody v týmu. Také našim věrným fanouškům, kteří sledovali celý zápas, všem dětem z šachového tábora, které se vyfotily s krásným pohárem a celému realizačnímu týmu.

Tak za rok na viděnou se těší Čájník☺